JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
YVES BOT
17 päivänä maaliskuuta 2011 [1]

1. Sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä uudistettiin vuonna 2006 useilla toimilla Euroopan unionin sokeriteollisuuden rakenneuudistuksen toteuttamiseksi. Näillä eri toimilla oli muun muassa seuraavat vaikutukset:

– markkinointivuoden alkamista lykättiin 1 päivästä heinäkuuta 1 päivään lokakuuta vuodesta 2007 alkaen, joten markkinointivuosi 2006/2007 kesti poikkeuksellisesti 15 kuukautta

– tämän poikkeuksellisen tilanteen huomioon ottamiseksi yrityksille myönnettiin väliaikaisia lisäkiintiöitä kyseistä markkinointivuotta varten

– myönnetyt kiintiöt ylittävälle tuotannolle määrättiin ylijäämämaksu

– yrityksiä kannustettiin rakenneuudistuksiin, joiden yhteydessä ne luopuisivat (osasta) peruskiintiöistään ja purkaisivat tuotantovälineensä, jolloin ne saisivat vastikkeeksi rakenneuudistustukea

– mikäli rakenneuudistuksia koskevia sitoumuksia ei noudatettaisi, yhtäältä vastaava tuki pitäisi periä takaisin ja toisaalta pitäisi määrätä taloudellinen seuraamus, joka olisi 30 prosenttia takaisinperittävästä määrästä, jos sääntöjä on jätetty noudattamatta tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena.

2. Beneo-Orafti SA (jäljempänä Beneo-Orafti) on belgialainen yhtiö, jolle myönnettiin peruskiintiö ja siirtymäkauden kiintiö markkinointivuodeksi 2006/2007. Se sitoutui luopumaan peruskiintiöstä ja purkamaan tuotantovälineensä osittain sille maksettua rakenneuudistustukea vastaan. Koska sen mielestä luopuminen ei kuitenkaan koskenut sen siirtymäkauden kiintiötä, se tuotti inuliinisiirappia [2] määrän, joka oli hieman pienempi kuin jälkimmäinen kiintiö.

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – Inuliini on kuitua (joka koostuu fruktoosimolekyylien ketjusta), jota on tietyissä kasveissa. Sitä uutetaan sikurin juuresta. Inuliinin hydrolyysillä saadaan hedelmäsokeria, ja tämän prosessin lopputulosta, joka on inuliinisiirapiksi nimitetty makeutusaine ja johon sovelletaan sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä, käytetään erityisesti elintarviketeollisuudessa.

3. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) yrittää tässä tapauksessa ensinnäkin periä takaisin rakenneuudistustuen, joka on suuruudeltaan 454,425 euroa tuotetulta tonnilta, toiseksi määrätä taloudellisen seuraamuksen, joka on 30 prosenttia perittävästä määrästä, ja kolmanneksi periä 500 euron ylijäämämaksun tuotettua tonnia kohti. Beneo-Orafti vastustaa tätä.

4. Asiaa käsittelevä Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) on esittänyt unionin tuomioistuimelle seitsemän ennakkoratkaisukysymystä, jotka koskevat lähinnä seuraavia seikkoja:

– Voiko Beneo-Orafti katsoa, että sen siirtymäkauden kiintiö oli peruskiintiöstä erillinen kiintiö ja että sen luopuminen peruskiintiöstä ja vastaavan rakenneuudistustuen maksaminen ei siten vaikuttanut siirtymäkauden kiintiöön?

– Millä nimenomaisella hetkellä Beneo-Oraftin antamista rakenneuudistusta koskevista sitoumuksista tuli sen osalta velvoittavia?

– Onko sallittua samaan aikaan periä takaisin myönnetty tuki, mihin liittyy ylimääräinen taloudellinen seuraamus, ja periä ylijäämämaksu samojen tuotettujen määrien osalta?

– Millä perusteella mahdollisesti takaisin perittävät määrät pitäisi laskea?

I Sokerimarkkinoiden uudistaminen [3]

5. Sokerialan yhteinen markkinajärjestely otettiin käyttöön vuonna 1967 kohtuullisen toimeentulon varmistamiseksi tuottajille ja markkinoiden vakauttamiseksi. Tämän järjestelyn yhteydessä sokerille määrättiin taatut interventiohinnat, jotka olivat vuosina 1996–2006 merkittävästi korkeampia kuin maailmanmarkkinakurssit. Ajan myötä unionista tuli kolmanneksi suurin tuottaja maailmassa. Tuotannon vuosittainen ylijäämä oli 20 miljoonaa tonnia, joten unionia painostettiin lopettamaan ylijäämien vienti tuetuilla hinnoilla. Maailman kauppajärjestön (WTO) vuonna 2005 tekemällä päätöksellä unioni pakotettiin sisällyttämään viennille asetettuun enimmäismäärään muun muassa kiintiön ulkopuolinen sokerin vienti. Näin ollen unioni on voinut viedä vuodesta 2006 lähtien vain 1,37 miljoonaa tonnia valkoista sokeria

3 – Ks. johdanto-osa Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 6, jonka otsikkona on "Onko sokerimarkkinauudistuksen päätavoitteet saavutettu?", saatavilla verkkosivuilta http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/5986725.PDF.

tuetuilla hinnoilla, kun aikaisempi vuotuinen keskiarvo oli 6,5 miljoonaa tonnia.

6. Uudistuksia pidettiin siten välttämättöminä, jotta yhteinen markkinajärjestely voitaisiin mukauttaa uuden yhteisen maatalouspolitiikan periaatteisiin ja markkinoiden tasapaino kyettäisiin säilyttämään samalla, kun noudatettaisiin velvollisuutta rajoittaa tukea saavaa vientiä. Tärkeimpiä tavoitteita olivat sokeriteollisuuden kilpailukyvyn takaaminen vähentämällä kannattamatonta tuotantokapasiteettia, markkinoiden vakauttaminen siten, että samalla taataan toimitusvarmuus, ja maatalousväestön kohtuullisen toimeentulon edistäminen lieventämällä taloudellista ja sosiaalista vaikutusta tähän väestönosaan alueilla, joita uudistus koskee.

7. Uudistuksen pääasialliset osatekijät, jotka toteutettiin vähitellen, olivat seuraavat:

– alennetut tuotantokiintiöt, joita täydennettiin lisäkiintiöillä, joita itseään uudessa toimintaympäristössä kilpailukykyisinä pitävät tuottajat voivat ostaa

– valkoisen sokerin tonnikohtaisen hinnan alentaminen vähitellen

– viljelijöille maksettavan kiintiöön kuuluvien sokerijuurikkaiden tonnikohtaisen vähimmäishinnan alentaminen vähitellen, mitä lieventää osittaisen korvauksen mekanismi

– kiintiötuotantoon kuuluvaan vientiin sovellettavan vientitukimekanismin soveltamisen keskeyttäminen

– väliaikainen rakenneuudistusrahasto, joka rahoitetaan tuottajien kiintiöistään suorittamalla maksulla ja jolla pyritään lähinnä rahoittamaan erilaiset tuet, joita maksetaan silloin, kun tuotantokiintiöistä luovutaan vapaaehtoisesti:

– rakenneuudistustuki, jota maksetaan tuottajille, jotka luopuvat kiintiötuotannosta ja kyseisistä kiintiöistä

– monipuolistamistuki, jolla pyritään rohkaisemaan korvaavien ratkaisujen käyttöönottoa alueilla, joihin sokeriteollisuuden rakenneuudistus vaikuttaa

– siirtymäkauden tuki, jota myönnetään jalostamoille, jotta ne kykenisivät mukautumaan rakenneuudistukseen.

II Asiaa koskeva lainsäädäntö

A *Asetus (EY) N:o 318/2006*

8. Asetuksella N:o 318/2006 [4] uudistetaan sokerialan yhteinen markkinajärjestely perusteellisesti kumoamalla ja korvaamalla edellinen perusasetus. [5]

9. Asetuksen N:o 318/2006 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn piiriin kuuluvien tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä lokakuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä syyskuuta, lukuun ottamatta markkinointivuotta 2006/2007, joka alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2006 ja päättyy 30 päivänä syyskuuta 2007. [6]

10. Tämän asetuksen 7 artiklan (joka sijaitsee II osaston ”Sisämarkkinat” 2 luvussa, jonka otsikkona on ”Kiintiötuotanto”) 1 kohdassa täsmennetään, että liitteessä III vahvistetaan sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla, ja sen 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle.

11. Asetuksen N:o 318/2006 saman luvun 10 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kiintiöiden hallinnointi”, säädetään mukautuksista asetuksen liitteessä III vahvistettuihin kiintiöihin kullekin markkinointivuodeksi ja yhteisestä prosenttiosuudesta, jolla kiintiöitä vähennetään vuodesta 2010/2011 lukien.

12. Asetuksen N:o 318/2006 II osaston 3 luvun otsikkona on ”Kiintiön ulkopuolinen tuotanto”, ja se sisältää 12–15 artiklan. Asetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaan ylijäämämaksu peritään markkinointivuonna tuotetusta kiintiöt ylittävästä ylijäämäsokerista, -isoglukoosista ja -inuliinisiirapista, lukuun ottamatta jonkin 12–14 artiklan mukaisen mekanismin

4 – Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annettu neuvoston asetus (EUVL L 58, s. 1). Kyseinen asetus kumottiin pääasian oikeudenkäynnin tosiseikkojen kannalta merkityksellisen ajanjakson jälkeen maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22.10.2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, s. 1), johon on kuitenkin otettu siitä useita säännöksiä (ks. vastaavuustaulukko jälkimmäisen asetuksen liitteessä XXII, 40 kohta).

5 – Eli sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1), jonka mukaan markkinointivuosi alkoi 1 päivänä heinäkuuta ja päättyi seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta (1 artiklan 2 kohdan m alakohta) (ks. asetuksen N:o 318/2006 johdanto-osan toinen ja kolmas perustelukappale).

6 – Euroopan komission Euroopan unionin neuvostolle esittämän asetusehdotuksen (KOM(2005) 263 lopullinen) perustelujen mukaan sokerin markkinointivuoden alkamispäivämäärän lykkääminen 1 päivästä heinäkuuta 1 päivään lokakuuta toteutettiin ”hinnanalennusten täytäntöönpanon helpottamiseksi ” (ks. 2.2 kohta).

piiriin kuuluvia määriä (eli lähinnä käyttö tiettyjen teollisuustuotteiden valmistukseen, siirto seuraavaksi markkinointivuodeksi, toimitukset syrjäisimmille alueille tai vienti tietyin määrällisin rajoituksin). Kyseisen asetuksen johdanto-osan 18 perustelukappaleen mukaan ylijäämämaksun perimisen tarkoituksena on välttää niiden määrien osalta, jotka eivät täytä näihin mekanismeihin sovellettavia edellytykset, että ”tällaiset markkinatilannetta uhkaavat määrät eivät kasaantuisi”.

13. Asetuksen N:o 318/2006 15 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että ylijäämämaksu vahvistetaan ”riittävän korkealle tasolle, jotta estetään 1 kohdassa tarkoitettujen määrien kasaantuminen”.

14. Tämän asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että jäsenvaltiot perivät tämän maksun. Vaikka siinä ei näytä olevan mitään asetuksen (EY) N:o 320/2006 [7] 11 artiklan 3 kohtaan verrattavaa säännöstä (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta), jossa säädettäisiin perittyjen summien tilittämisestä, kyseinen maksu kuuluu unionin omiin varoihin. [8]

15. Asetuksen N:o 318/2006 44 artiklassa annetaan komissiolle lupa toteuttaa siirtymätoimenpiteitä (mikä ilmoitetaan sen johdanto-osan 43 perustelukappaleessa), jotta muun muassa siirtyminen markkinointivuoden 2005/2006 markkinatilanteesta markkinointivuoden 2006/2007 markkinatilanteeseen ja yleisemmin siirtyminen aikaisemmasta järjestelystä uuteen järjestelyyn olisi helpompaa.

16. Tämän asetuksen 46 artiklassa täsmennetään lopuksi muun muassa, että asetuksen II osastoa sovelletaan markkinointivuoden 2014/2015 loppuun.

B *Asetus (EY) N:o 320/2006*

17. Asetuksen N:o 320/2006 johdanto-osan perustelukappaleissa todetaan muun muassa seuraavaa:

”(1) – – Jotta yhteisön sokerintuotantoa ja kauppaa koskeva järjestelmä saataisiin

7 – Yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annettu neuvoston asetus (EUVL L 58, s. 42).

8 – Ks. kyseisen ajanjakson osalta Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/597/EY, Euratom (EYVL L 253, s. 42) 2 artiklan 1 kohdan a alakohta ja Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom (EUVL L 163, s. 17) 2 artiklan 1 kohdan a alakohta.

vastaamaan kansainvälisiä vaatimuksia ja jotta alan kilpailukyky voitaisiin tulevaisuudessa varmistaa, on tarpeen käynnistää perusteellinen rakenneuudistusprosessi, joka johtaa kannattamattoman tuotantokapasiteetin merkittävään vähentämiseen yhteisössä. Yhteisön sokeriteollisuuden rakenneuudistusta varten olisi sen vuoksi luotava erillinen ja itsenäinen väliaikainen järjestelmä, joka on ennakkoedellytys toimivan uuden yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöön panemiseksi sokerialalla. Kiintiöitä olisi tässä järjestelmässä alennettava tavalla, jossa otetaan huomioon yhteisön sokeriteollisuuden, sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin viljelijöiden sekä kuluttajien oikeutetut edut.

(2) Olisi perustettava väliaikainen rakenneuudistusrahasto yhteisön sokerialan rakenneuudistustoimenpiteiden rahoittamiseksi. – –

– –

(4) Tässä asetuksessa säädetyt rakenneuudistustoimenpiteet olisi rahoitettava keräämällä väliaikaisia maksuja niiltä sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuottajilta, jotka lopulta hyötyvät rakenneuudistusprosessista. – –

(5) Olisi otettava käyttöön merkittävä taloudellinen kannustin, jota olisi tarjottava tuottamattomimmille sokeriyrityksille riittävän rakenneuudistustuen muodossa, jotta ne saataisiin luopumaan kiintiötuotannostaan. Tätä varten olisi otettava käyttöön rakenneuudistustuki, joka kannustaa luopumaan sokerin kiintiötuotannosta ja kyseisistä kiintiöistä niin, että samalla voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon sellaisten sosiaalisten ja ympäristöä koskevien sitoumusten noudattaminen, jotka liittyvät tuotannosta luopumiseen. Tuen olisi oltava käytettävissä neljänä markkinointivuonna, ja sen tarkoituksena on alentaa tuotantoa riittävästi, jotta yhteisön markkinatilanne saadaan tasapainoon.

– –"

18. Asetuksen N:o 320/2006 2 artiklan 6 alakohdan mukaan "kiintiöllä' tarkoitetaan 'kaikkia sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotannossa käytettyjä kiintiöitä", jotka on myönnetty yritykselle muun muassa asetuksen N:o 318/2006 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

19. Asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kaikki sokeria,

isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavat yritykset, joille on myönnetty kiintiö viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006, ovat oikeutettuja rakenneuudistustukeen, jota maksetaan sellaista kiintiötonnia kohden, josta on luovuttu, edellyttäen, että markkinointivuonna 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 tai 2009/2010 yritys luopuu kiintiöstä tai osasta kiintiötä kolmen a–c alakohdassa mainitun esimerkkitapauksen mukaisesti. Nyt käsiteltävän asian kannalta merkityksellinen on b alakohdan edellytys, jonka mukaan yritys luopuu kiintiöstä, jonka se on myöntänyt yhdelle tai useammalle tehtaistaan, purkaa osittain kyseisten tehtaiden tuotantovälineet eikä käytä kyseisten tehtaiden jäljellä olevia tuotantovälineitä sokerin yhteisen markkinajärjestelyn piiriin kuuluvien tuotteiden valmistukseen (a alakohdassa mainitun edellytyksen mukaan se luopuu kiintiöstä, jonka se on myöntänyt yhdelle tai useammalle tehtaistaan ja purkaa kyseisten tehtaiden tuotantovälineet kokonaan, ja c alakohdassa mainitun edellytyksen mukaan se luopuu osasta kiintiöitä, jotka se on myöntänyt yhdelle tai useammalle tehtaistaan, eikä käytä kyseisten tehtaiden tuotantovälineitä raakasokerin jalostukseen, mutta tämä edellytys ei merkitse tuotantovälineiden purkamista).

20. Asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 2 kohdassa säädetään muun muassa, että rakenneuudistustukea myönnetään sen markkinointivuoden osalta, jonka osalta kiintiöistä luovutaan 1 kohdan mukaisesti, ja ainoastaan luovutun mutta ei uudelleen jaetun kiintiön osalta.

21. Kyseisen asetu3ksen 3 artiklan 4 kohdan mukaan tuotantovälineiden osittainen purkaminen edellyttää muun muassa kyseisten tuotantovälineiden avulla suoritetun sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotannon lopullista ja täydellistä lopettamista ja tällaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen ja siihen käytettyjen sellaisten tuotantovälineiden, joita ei käytetä uuteen tuotantoon, purkamista.

22. Asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 5 kohdassa täsmennetään vielä, että rakenneuudistustuen määräksi luovuttua kiintiötonnia kohden vahvistetaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 547,50 euroa markkinointivuodelle 2006/2007 tai 2007/2008 (1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tämä summa on 730 euroa ja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 255,50 euroa samoina markkinointivuosina. Kahtena seuraavana markkinointivuonna määrät pienenevät vähitellen).

23. Asetuksen N:o 320/2006 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on päätettävä rakenneuudistustuen myöntämisestä markkinointivuodeksi 2006/2007 viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2006 (yleissääntö seuraavien markkinointivuosien osalta oli se, että jäsenvaltioiden oli päätettävä rakenneuudistustuen myöntämisestä ennen markkinointivuotta edeltävän helmikuun loppua).

24. Tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tätä tukea myönnetään, jos jäsenvaltio on huolellisen tarkistuksen jälkeen todennut, että hakemus ja

rakenneuudistussuunnitelma sisältävät säädetyt tiedot, että rakenneuudistussuunnitelmassa kuvaillut toimenpiteet ja toimet ovat asiaa koskevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisia ja että tarvittavat rahoitusvarat ovat komissiolta saatujen tietojen mukaisesti käytettävissä rakenneuudistusrahastossa.

25. Kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan niiden yritysten, joille on myönnetty kiintiö, on maksettava väliaikainen rakenneuudistusmaksu markkinointivuotta ja kiintiötonnia kohden. Kiintiöihin, joista yritys on luopunut tietystä markkinointivuodesta lähtien asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan sovelleta tätä maksua kyseisenä eikä sitä seuraavina markkinointivuosina.

26. Kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että väliaikaiseksi rakenneuudistusmaksuksi sokerin ja inuliinisiirapin osalta vahvistetaan 126,40 euroa kiintiötonnilta markkinointivuonna 2006/2007.

27. Asetuksen 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot vastaavat yhteisölle väliaikaisesta rakenneuudistusmaksusta, joka kerätään niiden alueella.

C Asetus (EY) N:o 493/2006

28. Asetuksen N:o 493/2006 [9] johdanto-osan kymmenennessä perustelukappaleessa selitetään, että koska markkinointivuosi 2006/2007 on vahvistettu alkamaan 1 päivänä heinäkuuta 2006 ja päättymään 30 päivänä syyskuuta 2007, eli se kestää 15 kuukautta, kyseisen markkinointivuoden kiintiöitä on syytä korottaa ylimääräisten kolmen kuukauden huomioon ottamiseksi, jotta otetaan huomioon edellisten ja seuraavien markkinointivuosien määrät, sillä siirtymäkauden kiintiöiden olisi katettava markkinointivuoden 2006/2007 alun sokerintuotanto, joka saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 2006 kylvetyistä juurikkaista.

29. Asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan 3 kohdan mukaan [10] jäsenvaltioille myönnetään markkinointivuodeksi 2006/2007 tämän asetuksen liitteessä II olevassa C osassa esitetyn mukaisesti siirtymäkauden inuliinisiirappikiintiö, jonka suuruus on 80 180 tonnia kuiva-ainetta sokeri/isoglukoosiekvivalenttina ilmoitettuna.

30. Kyseisen asetuksen 9 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, että näihin

9 – Sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistukseen liittyvistä siirtymätoimenpiteistä ja asetusten (EY) N:o 1265/2001 ja (EY) N:o 314/2002 muuttamisesta 27.3.2006 annettu komission asetus (EUVL L 89, s. 11).

10 – Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään siirtymäkauden kiintiöistä sokerille, joka on tuotettu ennen 1 päivää tammikuuta 2006 kylvetyistä juurikkaista, ja isoglukoosille.

siirtymäkauden kiintiöihin ei sovelleta asetuksen N:o 320/2006 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä väliaikaista rakenneuudistusmaksua eivätkä ne voi saada viimeksi mainitussa asetuksessa säädettyjä tukia.

31. Asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on jaettava siirtymäkauden kiintiöt alueelleen sijoittautuneille sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville hyväksytyille yrityksille puolueettomin perustein sekä varmistaen tuottajien tasavertainen kohtelu ja estäen markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

D *Asetus (EY) N:o 967/2006*

32. Asetuksen N:o 967/2006 [11] 1 kohdassa säädetään, että tässä asetuksessa vahvistetaan kiintiön ulkopuolella tuotettujen sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappimäärien käyttöä ja seuraavalle markkinointivuodelle siirtämistä koskevat edellytykset sekä ylijäämämaksua koskevat säännöt asetuksen N:o 318/2006 II osaston 3 luvun mukaisesti. [12]

33. Asetuksen N:o 967/2006 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan asetuksen N:o 318/2006 15 artiklassa säädetty ylijäämämaksu 500 euroksi tonnilta. Tätä tasoa selitetään asetuksen N:o 967/2006 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa seuraavasti:

”Ylijäämämaksu olisi vahvistettava riittävän korkealle tasolle, jotta estetään kiintiön ulkopuolella tuotettujen määrien kasaantuminen, jotka voisivat häiritä markkinoita. Tässä tarkoituksessa näyttää asianmukaiselta vahvistaa kiinteä määrä, joka on samalla tasolla kuin valkoisen sokerin täysimääräinen tuontitulli.”

34. Saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ylijäämämaksu peritään valmistajalta määrältä, jonka valmistaja tuottaa markkinointivuoden tuotantokiintiönsä ulkopuolella, tietyin poikkeuksin, jotka vastaavat lähinnä asetuksen N:o 318/2006 15 artiklassa mainittuja poikkeuksia, [13] mutta on kiistatonta, etteivät ne koske nyt käsiteltävää asiaa.

E *Asetus N:o 968/2006*

35. Asetuksen N:o 968/2006 [14] 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kyseisessä asetuksessa vahvistetaan

11 – Neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kiintiön ulkopuolisen tuotannon osalta sokerialalla 29.6.2006 annettu komission asetus (EUVL L 176, s. 22).

12 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 12 kohta.

13 – Ibid.

14 – Asetuksen N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27.6.2006 annettu komission asetus (EUVL L 176, s. 32).

asetuksen N:o 320/2006 3 ja 6–9 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Asetuksen N:o 968/2006 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään, että asetuksen soveltamiseksi sovelletaan asetuksen N:o 320/2006 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

36. Asetuksen N:o 968/2006 3 artiklassa säädetään, että siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka osalta kiintiöstä luovutaan asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan mukaisesti, ei mitään sokerin, isoglukoosin eikä inuliinisiirapin tuotantoa eikä mitään edelliseltä markkinointivuodelta siirrettyä tai poistettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia saa pitää asianomaisten tehtaiden osalta mainittuun kiintiöön kuuluvana tuotantona.

37. Asetuksen N:o 968/2006 10 artiklassa täsmennetään rakenneuudistustuen myöntämistä koskeva menettely ja todetaan muun muassa, että komission on arvioitava käytettävissä olevat määrärahat ja että jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijalle hakemuksen kohtalosta viimeistään asetuksen N:o 320/2006 5 artiklan 1 kohdassa säädettynä määräpäivänä eli markkinointivuoden 2006/2007 osalta 30.9.2006.

38. Asetuksen N:o 968/2006 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun rakenneuudistustuki on myönnetty, tuensaajan on toteutettava kaikki hyväksytyssä rakenneuudistussuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet ja noudatettava rakenneuudistustukihakemukseensa sisältyviä sitoumuksia.”

39. Saman asetuksen 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuensaaja ei täytä yhtä tai useampaa rakenneuudistussuunnitelman, liiketoimintasuunnitelman tai kansallisen rakenneuudistusohjelman mukaista sitoumustaan, kyseisen sitoumuksen / kyseisten sitoumusten osalta myönnetty tukiosuus on perittävä takaisin, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.

40. Mainitun asetuksen 27 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Jos tuensaaja ei täytä yhtä tai useampaa rakenneuudistussuunnitelman, liiketoimintasuunnitelman tai kansallisen rakenneuudistusohjelman mukaista sitoumustaan, tuensaajan on maksettava määrä, joka on 10 prosenttia 26 artiklan mukaisesti takaisin perittävästä määrästä.

2. Edellä 1 kohdan mukaista seuraamusmaksua ei määrätä, jos yritys voi toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittaa, että sääntöjen noudattamatta jättäminen johtuu ylivoimaisesta esteestä – –

3. Jos sääntöjä on jätetty noudattamatta tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena, tuensaajan on maksettava määrä, joka on 30 prosenttia 26 artiklan mukaisesti takaisin perittävästä määrästä.”

III Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

41. Beneo-Orafti sai 27.7.2006 Belgian toimivaltaisilta viranomaisilta markkinointivuodeksi 2006/2007 inuliinisiirapille 131 330 tonnin suuruisen peruskiintiön ja 32 833 tonnin siirtymäkauden kiintiön. [15] Kirjeessä, jossa sille ilmoitettiin näiden kahden kiintiön myöntämisestä, täsmennettiin muun muassa, että siirtymäkauden kiintiö oli suuruudeltaan kolme kahdestoistaosaa peruskiintiöstä ja että sillä ”korvattiin” markkinointivuoden 2006/2007 pidentäminen kolmella kuukaudella. [16]

42. Beneo-Orafti esitti samana päivänä samoille viranomaisille rakenneuudistustukea koskevan hakemuksen, jossa se luopui vastikkeeksi peruskiintiöstään (mutta kertomansa mukaan ei siirtymäkauden kiintiöstään). Belgian viranomaiset vastasivat 18.8.2006, että hakemusta pidettiin täydellisenä. Ne ilmoittivat Beneo-Oraftille 18.9.2006, että sen hakemus oli tukikelpoinen, ja antoivat tästä tiedon komissiolle.

43. Komissio ilmoitti 29.9.2006 jäsenvaltioille, että rahoitusvarat, joiden katsottiin olevan käytettävissä väliaikaisessa rakenneuudistusrahastossa, olivat riittäviä rakenneuudistustuen myöntämiseen kaikkien jäsenvaltion tukikelpoiseksi toteamien markkinointivuotta 2006/2007 koskevien hakemusten perusteella. [17]

44. Beneo-Oraftin Tribunal de première instance de Bruxellesissa esittämistä vaatimuksista ilmenee, että Beneo-Oraftin ja Belgian viranomaisten kesken käytiin 20.10.2006 keskusteluja, joiden aikana Beneo-Orafti ilmoitti niille ”vakaasta aikomuksestaan käyttää siirtymäkauden kiintiönsä ottamatta huomioon normaaliin peruskiintiöön liittyvää rakenneuudistustukea koskevaa hakemustaan”, ja Belgian viranomaiset korostivat, että tämän aikomuksen toteuttamiseen liittyisi ”määrittelemättömiä” riskejä.

45. Beneo-Orafti aloitti inuliinisiirapin tuotannon 21.11.2006.

46. Toimivaltainen belgialainen ministeri ilmoitti 23.11.2006 päivätyllä kirjeellä Beneo-Oraftille, ettei se kyennyt antamaan

15 – Molemmissa tapauksissa määrä on noin 61 prosenttia sekä Belgian kuningaskunnalle myönnetystä inuliinisiirapin peruskiintiöstä että siirtymäkauden kiintiöstä ensin mainitun osalta asetuksen N:o 318/2006 liitteen III (eli 215 247 tonnia) ja asetuksen N:o 493/2006 liitteessä II olevan C osan (53 812 tonnia) mukaan. Siirtymäkauden kiintiö on sekä Belgian kuningaskunnalle että tämän jäsenvaltion Beneo-Oraftille myöntämän määrän osalta 25 prosenttia kyseisestä peruskiintiöstä, mikä vastaa siten markkinointivuoden 2006/2007 keston pidentämistä 25 prosentilla aikaisempiin ja seuraaviin markkinointivuosiin nähden.

16 – Ks. Beneo-Oraftin huomautusten liite 8 (s. 2).

17 – EUVL C 234, s. 9. On kiinnostavaa huomata, että edellä alaviitteessä 3 mainitun tilintarkastustuomioistuimen raportin mukaan *kaikista* unionissa markkinointivuonna 2006/2007 alun perin myönnetyistä inuliinisiirapin peruskiintiöistä (jotka koskivat itse asiassa vain Belgian kuningaskuntaa ja vähemmässä määrin Alankomaiden kuningaskuntaa ja Ranskan tasavaltaa) luovuttiin tästä markkinointivuodesta alkaen, joten mitään inuliinisiirapin kiintiötä ei ollut säilynyt eikä jaettu millekään seuraavista markkinointivuosista (ks. liitteessä II oleva B kohta).

kiistatonta oikeudellista arviointia tällaisen tuotannon yhteensopivuudesta rakenneuudistustuen saamisen edellytysten kanssa. Se ehdotti, että se aloittaisi menettelyn komissiossa tämän kysymyksen selventämiseksi tai toimisi Beneo-Oraftin kanssa tällaisen menettelyn yhteydessä ja ilmoitti sille, että mikäli se ei haluaisi esittää asiassa kysymystä komissiolle, katsottaisiin, ettei sillä ollut aikomusta tuottaa siirtymäajan kiintiön määrää. Ministeri varoitti samassa kirjeessä Beneo-Oraftia siitä, että se saattaisi joutua korvaamaan perusteettomasti saamansa määrät, jos se kuitenkin tuottaisi tämän määrän ilman, että se olisi saanut komissiolta puoltavaa lausuntoa.

47. Beneo-Orafti tuotti 21.11. ja 13.12.2006 välisenä aikana 27 756,986 tonnia inuliinisiirappia.

48. Belgian viranomaiset ilmoittivat 18.1.2007 Beneo-Oraftille myöntäneensä sille 59 679 771,50 euron suuruisen tuen. [18]

49. Komissio vastasi Belgian viranomaisten BIRB:n 19.2.2007 esittämien kysymysten perusteella tekemään kyselyyn 20.3.2007, että siirtymäkauden kiintiöt olivat vain peruskiintiöiden pidennys. Sen mukaan yritys, joka oli luopunut peruskiintiöstään rakenneuudistusjärjestelyn yhteydessä, ei voinut jatkaa tuotantoa siirtymäkauden kiintiön perusteella. Tämä tieto annettiin BIRB:lle 3.4.2007.

50. BIRB lähetti 9.7.2007 Beneo-Oraftille kirjeen, jossa se täsmensi, ettei kyseessä ollut vaatimuskirje eikä päätös, toisti komission näkemyksen ja ilmoitti, että Beneo-Oraftin oli maksettava 13 878 493 euron suuruinen maksu kiintiön ulkopuolisesta sokerintuotannosta, ellei se kykenisi osoittamaan noudattaneensa velvoitteitaan.

51. BIRB esitti 13.8.2007 Beneo-Oraftille vaatimuskirjeen, jonka mukaan tämän oli palautettava sille 16 397 508,87 euroa, joka koostui 12 613 468,36 eurosta, joka vastasi tukea, jonka se oli saanut siirtymäkauden kiintiön yhteydessä tuotetusta määrästä, korotettuna 30 prosentin suuruisella seuraamusmaksulla, joka perittäisiin asetuksen N:o 968/2006 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

52. BIRB esitti 13.12.2007 Beneo-Oraftille vaatimuskirjeen, jonka mukaan tämän pitäisi maksaa sille 13 878 493 euron suuruinen summa, joka vastasi sen 9.7.2007 päivätyssä kirjeessä mainitsemaa maksua kiintiön ulkopuolisesta tuotannosta.

53. Edellä mainitut määrät ja niiden laskutapa voidaan tiivistää taulukkoon seuraavasti:

18 – Ks. tätä määrää ja seuraavia määriä koskeva laskelma tämän ratkaisuehdotuksen 53 kohdan taulukossa.

Kuvaus	Myönnetyt määrät (euroa)	Vaaditut määrät (euroa)
Rakenneuudistustuen kokonaismäärä (131 330,3 tonnin määrä, josta on luovuttu x 547,50 € – asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 5 kohta)	71 903 339,25	
Beneo-Oraftille kuuluva tuki (tuen kokonaismäärä x 83 % – tuottajille ja alihankkijoille kuuluva loppusumma)	59 679 771,50	
Maksu kiintiön ulkopuolisesta tuotannosta (tuotettu määrä x 500 € – asetuksen N:o 967/2006 3 artiklan 1 kohta)		13 878 493
Takaisin perittävä tuki (tuotettu määrä x 547,50 € x 83 % – asetuksen N:o 968/2006 26 artikla)		12 613 468,36
Seuraamus tahallisesta sääntöjen noudattamatta jättämisestä tai vakavasta laiminlyönnistä (takaisin perittävä tuki x 30 % – asetuksen N:o 968/2006 27 artiklan 3 kohta)		3 784 040,51
Beneo-Oraftilta palautettavaksi vaadittava kokonaismäärä		30 276 001,87
Myönnettyjen määrien ja vaadittavien määrien välinen erotus (59 679 771,50 € - 30 276 001,87 €)	29 403 769,63	

54. Koska Beneo-Orafti vastusti vaadittujen summien (13 878 493 euroa ja 16 397 508,87 euroa) maksamista, BIRB saattoi asian Tribunal de première instance de Bruxellesin käsiteltäväksi.

55. Tribunal de première instance de Bruxelles päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko –– asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan perusteella sokerintuotantoyritykselle myönnetyt siirtymäkauden kiintiöt suljettu –– asetuksella N:o 320/2006 ja –– asetuksella N:o 968/2006 käyttöön otetun väliaikaisen rakenneuudistusjärjestelmän ulkopuolelle, kun otetaan huomioon, että

a) näihin kiintiöihin ei sovelleta väliaikaista rakenneuudistusmaksua,

b) niihin ei voi saada rakenneuudistustukea ja

c) ne eivät ole –– asetuksessa N:o 320/2006 tarkoitettuja kiintiöitä, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisen asetuksen 2 artiklan 6 alakohdassa?

2) Vaikka edeltävään kysymykseen vastattaisiin kieltävästi, ovatko siirtymäkauden kiintiöt itsenäisiä ja tavanomaisista peruskiintiöistä erillisiä kiintiöitä, kun otetaan huomioon, että

a) siirtymäkauden kiintiöt myönnetään –– asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan perusteella eikä –– asetuksen N:o 318/2006 7 artiklan perusteella;

b) siirtymäkauden kiintiöiden myöntämisperusteet eroavat tavanomaisten peruskiintiöiden myöntämisperusteista ja

c) siirtymäkauden kiintiöt ovat siirtymäkauden toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa siirtymistä entisestä sokerialan markkinajärjestelystä yhteisön uuteen sokerialan markkinajärjestelyyn ja joita näin ollen sovelletaan lähtökohtaisesti ainoastaan markkinointivuonna 2006/2007?

3) Jos jompaankumpaan edeltävään kysymykseen (tai niihin molempiin) vastataan myöntävästi, voidaanko sokerintuotantoyritykselle, joka on hakenut markkinointivuodeksi 2006/2007 rakenneuudistustukea –– asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan mukaisesti, myöntää markkinointivuodeksi

2006/2007 siirtymäkauden kiintiö asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan mukaisesti?

4) Jos edeltävään kysymykseen vastataan kieltävästi, voiko sovellettava seuraamus koostua myönnetyn rakenneuudistustukiosuuden takaisin perimisestä ja siirtymäkauden kiintiön takaisin perimisestä?[19]

Miten tämä [asetuksen N:o 968/2006] 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu takaisin perittävä summa ja [tämän asetuksen] 27 artiklassa tarkoitettu seuraamusmaksu on laskettava tilanteessa, jossa sokerintuotantoyritys on saanut rakenneuudistustukea (markkinointivuodeksi 2006/2007) ja käyttänyt siirtymäkauden kiintiönsä (johon ei ole myönnetty rakenneuudistustukea)?

Onko tämän summan ja seuraamusmaksun laskennassa otettava huomioon kaikki seuraavat seikat tai osa niistä:

a) kustannukset, joita kyseessä olevalle sokerintuotantoyritykselle on aiheutunut tuotantovälineidensä purkamisesta,

b) tappiot, joita kyseessä olevalle sokerintuotantoyritykselle on aiheutunut sen luovuttua tavanomaisesta peruskiintiöstään,

c) se seikka, että siirtymäkauden kiintiö on yksittäinen siirtymäkauden toimenpide, joka antaa mahdollisuuden tuotantoon ainoastaan markkinointivuonna 2006/2007 mutta jota ei sovelleta muihin markkinointivuosiin (paitsi sokerin siirtymäkauden kiintiön tapauksessa),

d) onko takaisin perittävän summan määrittäminen siten, että edellä a–c alakohdassa mainittuja seikkoja ei oteta huomioon, suhteellisuusperiaatteen vastaista?

5) Edellä esitetyistä kysymyksistä riippumatta kysytään, milloin rakenneuudistussuunnitelman perusteella annetut sitoumukset tulevat voimaan eli milloin niistä tulee hakijaa velvoittavia?

a) Tulevatko ne voimaan sen markkinointivuoden alussa, jonka osalta hakija on tehnyt hakemuksensa rakenneuudistustuesta?

b) Tulevatko ne voimaan silloin, kun hakemus jätetään toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle?

19 – Siirtymäkauden kiintiön takaisin perimisen käsite, joka on ilmeisesti Beneo-Oraftin ehdottama sanamuoto, ei ole aivan selvä. Sillä näytetään tarkoitettavan hieman epätäsmällisesti sitä, että Beneo-Oraftin tuottamia määriä, jotka se katsoo siirtymäkauden kiintiönsä kattavan, ei ole pidetty hyväksyttyyn kiintiöön kuuluvina, joten niihin on sovellettu ylijäämämaksua.

c) Tulevatko ne voimaan silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen ilmoittaa, että hakemusta pidetään täydellisenä?

d) Tulevatko ne voimaan silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen ilmoittaa, että hakemusta pidetään rakenneuudistustuen osalta tukikelpoisena?

e) Tulevatko ne voimaan silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen ilmoittaa päätöksestään myöntää rakenneuudistustukea?

6) Jos toiseen kysymyksistä 1 ja 2 (tai niihin molempiin) vastataan myöntävästi, voiko sokerintuotantoyritys, jolle on myönnetty siirtymäkauden kiintiö markkinointivuodeksi 2006/2007, käyttää tätä kiintiötä markkinointivuonna, vaikka kyseiselle yritykselle on myönnetty sen tavanomaista peruskiintiötä koskeva rakenneuudistustuki markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen?

7) Jos kysymyksiin 1, 2 ja 6 vastataan kieltävästi, voiko jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen lisätä takaisin perittävään rakenneuudistustukiosuuteen ja –– asetuksen N:o 968/2006 26 ja 27 artiklassa tarkoitettuun seuraamusmaksuun –– asetuksen N:o 967[/2006] 4 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun, jos rakenneuudistussuunnitelmaan liittyviä sitoumuksia ei ole noudatettu, vai onko tällainen seuraamusten päällekkäisyys ristiriidassa ne bis in idem -periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja syrjimättömyysperiaatteen kanssa?"

56. Beneo-Orafti, Belgian hallitus ja komissio ovat esittäneet kirjallisia ja suullisia huomautuksia asiassa.

IV Oikeudellinen arviointi

57. Kuten esitin tämän ratkaisuehdotuksen johdannossa, nämä erittäin yksityiskohtaisesti muotoillut seitsemän ennakkoratkaisukysymystä koskevat oikeusriitaan liittyvää neljää näkökohtaa, joita ehdotan käsiteltäväksi seuraavassa järjestyksessä: ensinnäkin kysymys siirtymäkauden kiintiöiden ja peruskiintiöiden, joista on luovuttu, välisestä suhteesta (johon liittyviä eri seikkoja on esitetty kysymyksissä 1–3 ja 6); toiseksi kysymys siitä, milloin rakenneuudistustuen hakijana oleva yritys tulee tätä koskevien sitoumustensa velvoittamaksi (kysymys 5); kolmanneksi kysymys siitä, sallitaanko takaisinperimistoimien, seuraamuksen ja BIRB:n vaatiman maksun päällekkäisyys (kysymyksen 4 ensimmäinen osa ja kysymys 7), ja neljänneksi tarvittaessa

kysymys perittävän summan laskentatavasta (kysymyksen 4 toinen osa).

58. Näitä kysymyksiä tutkittaessa on huomattava, että esiin tulleet ongelmat johtuvat poikkeuksellisista olosuhteista, jotka ovat liittyneet markkinointivuoteen 2006/2007, eli yhtäältä siirtymäkauden kiintiöiden olemassaolosta ja toisaalta rakenneuudistustuen myöntämistä koskevien päätösten tekemisestä markkinointivuoden alkamisen jälkeen. Koska näitä olosuhteita ei ole ollut myöhempinä markkinointivuosina, tulkinnalla, jonka unionin tuomioistuin antaa nyt käsiteltävässä asiassa, on todennäköisesti hyvin vähäisiä välittömiä vaikutuksia näihin muihin markkinointivuosiin liittyviin menettelyihin.

A *Siirtymäkauden kiintiöiden ja peruskiintiöiden, joista on luovuttu, välinen suhde*

59. Kansallisen tuomioistuimen kysymykset 1–3 ja 6 voidaan tiivistää seuraavalla tavalla. Ovatko ensinnäkin siirtymäkauden kiintiöt peruskiintiöistä erillisiä kiintiöitä joko siksi, että ne on vapautettu rakenneuudistuksia koskevasta väliaikaisesta järjestelystä, tai jostain muusta syystä? Toiseksi tiedustellaan, että mikäli ne ovat peruskiintiöistä erillisiä kiintiöitä, onko yritys, jolle on myönnetty siirtymäkauden kiintiö, estynyt käyttämästä tätä kiintiötä, joko siksi, että se on hakenut rakenneuudistustukea, tai siksi, että sille on myönnetty tällainen tuki?

60. Unionin tuomioistuimelle on esitetty mainitun kysymyksen ensimmäisestä osasta keskenään ristiriitaisia väitteitä. Beneo-Orafti vetoaa omalta osaltaan tiettyjen sovellettavien säännösten sanamuotoon ja väittää, että siirtymäkauden kiintiöt on vapautettu rakenneuudistusta koskevasta väliaikaisesta järjestelystä ja että ne ovat peruskiintiöistä erillisiä kiintiöitä. Belgian hallitus ja komissio sitä vastoin nojautuvat uudistuksen tavoitteeseen ja siirtymäkauden kiintiöiden tarkoitukseen puolustaakseen omaa vastakkaista näkemystään.

61. Vaikuttaa siltä, että tämä tavoite ja tämä tarkoitus puoltavat selvästi näkemystä, jonka mukaan siirtymäkauden kiintiöitä olisi pidettävä peruskiintiöiden jatkumona, jolloin niitä ei voida käyttää ilman peruskiintiöitä, vaikka niiden luonne edellyttää tietyssä määrin yksityiskohtien erityistä kohtelua.

62. Lainsäädännöstä ilmenee ensinnäkin selvästi, että siirtymäkauden kiintiö on otettu käyttöön sen välttämiseksi, että peruskiintiön määrä, joka lasketaan normaalin 12 kuukauden markkinointivuoden perusteella, osoittautuisi riittämättömäksi markkinointivuodelle, jonka piti poikkeuksellisesti kestää 15 kuukautta. [20] Kyseessä on siis käsitteellisesti

20 – Ks. asetuksen N:o 493/2006 johdanto-osan kymmenes perustelukappale.

peruskiintiön korottaminen 25 prosentilla,[21] mikä vastaa markkinointivuoden keston pidentämistä 25 prosentilla.

63. Toiseksi lainsäädännöstä ilmenee myös, että niiden mekanismien tarkoituksena, jotka otettiin käyttöön sokeriteollisuuden rakenneuudistusten varmistamiseksi, oli kannustaa yrityksiä lopettamaan tuotanto lopullisesti ja täydellisesti sekä saada ne purkamaan vastaavat tuotantovälineet.[22] Luopumisen piti tapahtua ”siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka osalta kiintiöstä luovutaan”.[23] Vaikuttaisi tämän tavoitteen kanssa yhteensopimattomalta, jos yritykset voisivat ilmoittaa, että ne luopuvat kiintiöstään markkinointivuodeksi 2006/2007, ja saada vastaavat tuet mutta ne käyttäisivät kuitenkin 20 prosenttia tästä yhteenlasketusta kiintiöstä (peruskiintiö, johon on lisätty siirtymäkauden kiintiö) saman markkinointivuoden aikana.

64. Vaikka siirtymäkauden kiintiön ja rakenneuudistuksen kannustinmekanismin tavoitteet puoltavat siten selvästi tämän kiintiön rinnastamista peruskiintiöön, koska se on siitä erottamatonta jatkumoa, on kuitenkin varmistettava, että Beneo-Oraftin perustelut, jotka perustuvat lainsäädännön tiettyjen säännösten sanamuotoon, eivät edellytä erilaista päätelmää.

65. Beneo-Orafti vetoaa ensinnäkin asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan 4 kohtaan, jonka mukaan siirtymäkauden kiintiöihin ei sovelleta asetuksen N:o 320/2006 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä väliaikaista rakenneuudistusmaksua eikä niihin voi saada tässä asetuksessa säädettyjä tukia. Se päättelee tästä, että nämä kiintiöt jäävät rakenneuudistuksia koskevan järjestelyn ulkopuolelle. Tulkintaa tukee sen mielestä se, että kyseisen järjestelmän, josta säädetään asetuksessa N:o 320/2006 ja sen täytäntöönpanoasetuksessa N:o 968/2006, kohteena olevat kiintiöt ovat nimenomaisesti[24] vain ne kiintiöt, jotka on myönnetty asetuksen N:o 318/2006 nojalla, kun puolestaan siirtymäkauden kiintiöt myönnetään asetuksen N:o 493/2006 nojalla. Näin ollen asetuksen N:o 968/2006 3 artiklaa, jossa kielletään tuotanto kokonaan kiintiöstä luopumisesta lähtien, ei sovelleta siirtymäkauden kiintiöihin.

66. Beneo-Orafti korostaa myös, että asetuksen N:o 493/2006 9 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on ”jaettava” siirtymäkauden kiintiöt (eikä niin, että peruskiintiöitä ”korotetaan” tietyllä prosenttimäärällä) ja että tässä samassa säännöksessä edellytetään, että jako on tehtävä ”puolueettomin perustein sekä varmistaen tuottajien tasavertainen kohtelu ja estäen markkinoiden ja kilpailun vääristyminen”, mitä vaatimuksia ei asetuksen N:o 318/2006 7 artiklan 2 kohdan

21 – Ks. luvut, jotka on esitetty tämän ratkaisuehdotuksen 41 kohdassa ja alaviitteessä 15.

22 – Ks. mm. asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 4 kohta.

23 – Asetuksen N:o 968/2006 3 artikla.

24 – Ks. asetuksen N:o 320/2006 2 artiklan 6 alakohta ja asetuksen N:o 968/2006 1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.

mukaan sovelleta peruskiintiöiden jakamiseen. Näin ollen nämä kaksi jakoa ovat toisistaan erillisiä (lisäksi Beneo-Oraftin mukaan sokerin siirtymäkauden kiintiötä ei jaettu Etelä-Italiassa samassa suhteessa peruskiintiön myöntämisen kanssa). Se toteaa lopuksi, että siirtymäkauden kiintiöiden tarkoitus on erilainen kuin peruskiintiöiden, sillä niillä pyritään helpottamaan siirtymistä aikaisemmasta järjestelystä muutettuun järjestelyyn.

67. On myönnettävä, että Beneo-Oraftin väitteet eivät vaikuta täysin asiaankuulumattomilta. Jos lainsäätäjän (tässä tapauksessa komission, koska siirtymäkauden kiintiöt ovat kokonaan sen sille asetuksilla N:o 318/2006 ja N:o 320/2006 annettujen valtuuksien nojalla toteuttamia toimenpiteitä) tarkoituksena oli kohdella siirtymäkauden kiintiöitä samalla tavoin kuin peruskiintiötä tuotannon lopettamisessa, se olisi näet varsin hyvin voinut täsmentää tätä. Sen lisäksi, että tämä täsmennys puuttuu, lainsäädäntöön sisältyy tiettyjä päinvastaisia viitteitä, joita Beneo-Orafti on perusteluissaan tuonut esiin.

68. Vaikka tämän yrityksen päättely hyväksyttäisiin, en kuitenkaan ymmärrä, miten sen väite voisi menestyä.

69. Mikäli näet katsotaan, että siirtymäkauden kiintiö on peruskiintiöstä erillinen kiintiö, sen on oltava erillinen sekä myönnetyn määrän että sen ajanjakson osalta, jolta se myönnettiin.

70. Asetuksen N:o 493/2006 johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, että siirtymäkauden kiintiön piti kattaa markkinointivuoden 2006/2007 alun tuotanto. Kun otetaan huomioon kyseisten määrien ja kestoaikojen suhde, kyseessä voivat siten tässä tapauksessa olla vain tämän markkinointivuoden kolme ensimmäistä kuukautta eli heinä–syyskuu 2006, jotka ovat muodostaneet siirtymäajan, joka oli tarpeen aikaisempien markkinointivuosien (heinäkuun 1 päivästä seuraavan vuoden kesäkuun 30 päivään) ja seuraavien markkinointivuosien (lokakuun 1 päivästä seuraavan vuoden syyskuun 30 päivään) välisen jatkuvuuden varmistamiseksi ja siten uusista markkinointivuoden päivämääristä aiheutuvan aukon täyttämiseksi.

71. Tässä tapauksessa tarkoituksena olisi ollut rakenneuudistustukien ja niiden rahoituksen mekanismin soveltaminen sellaisten peruskiintiön perusteella, jotka vastasivat teoriassa 1 päivänä lokakuuta 2006 alkanutta 12 kuukauden ajanjaksoa, tuotettuihin määriin perustuvien väliaikaisten määrien avulla, jolloin tämän mekanismin ulkopuolelle olisivat jääneet määrät, jotka tuotettiin siirtymäkauden kiintiön perusteella ja jotka vastasivat siirtymäkautta 1.7.–30.9.2006. Tällaista tulkintaa, joka näyttää olevan ainoa, jolla voidaan sovittaa edellä mainittujen säännösten sanamuoto yhteen muutoksen ja rakenneuudistuksiin kannustavien toimenpiteiden tarkoituksen kanssa, tukee myös asetuksen

N:o 320/2006 5 artiklan 1 kohta, jonka mukaan päätös rakenneuudistustuen myöntämisestä markkinointivuodeksi 2006/2007 piti tehdä viimeistään 30 päivänä syyskuuta (ja sitä vahvistaa vielä se, että nyt käsiteltävässä tapauksessa komissio ilmoitti jäsenvaltioille 29.9.2006 siitä, että varoja oli riittävästi käytettävissä, joten se näytti niille vihreää valoa tuen myöntämiseksi kaikkien tukikelpoisina pidettävien hakemusten perusteella).

72. Pääasiassa käsiteltävässä asiassa Beneo-Orafti valmisti riidanalaisen inuliinisiirapin 21.11. ja 13.12.2006 välisenä aikana, jolloin siirtymäkauden kiintiön, jos se on siis voinut olla erikseen olemassa, voimassaolo oli siis loppunut. [25]

73. Jos Beneo-Oraftin suosittelema tulkinta sitä vastoin hyväksyttäisiin varauksitta, tämän seurauksena tuottajayrityksillä olisi ollut käytettävissään kaksi erillistä kiintiötä 15 kuukauden ajanjaksolla 1.7.2006 ja 30.9.2007 välisenä aikana. Yhtäältä ne olisivat voineet luopua markkinointivuoden alussa peruskiintiöstään, saada vastikkeeksi huomattavan suuren rakenneuudistustuen, joka olisi kuitenkin velvoittanut ne purkamaan vastaavat tuotantovälineet ja luopumaan täydellisesti ja lopullisesti tulevasta näillä tuotantovälineillä tapahtuvasta sokerintuotannosta. Toisaalta ne olisivat kuitenkin voineet käyttää siirtymäkauden kiintiönsä markkinointivuoden viimeiseen hetkeen saakka. Tällainen lopputulos vaikuttaa jo sellaisenaan epäjohdonmukaiselta, minkä lisäksi se olisi täydellisessä ristiriidassa lainsäädännöllä tavoiteltujen päämäärien kanssa.

74. Päättelen tästä, että vaikka lainsäädäntö ei kokonaisuutena ole yksiselitteinen ja harkitumpi sanamuoto olisi voinut sitä selventää, järkevin tulkinta, jolla sovitetaan yhteen laajasti säännösten sanamuoto ja sekä rakenneuudistuksen että siirtymäkauden kiintiöiden myöntämisen tavoite, on se, että näiden jälkimmäisten katsotaan voivan olla olemassa peruskiintiöiden olemassaolosta erillään vain siltä osin kuin niillä kyettiin todellisuudessa kattamaan markkinointivuoden 2006/2007 alun tuotanto. Ainoastaan tällainen käyttö voisi olla hyväksyttävä peruste jättää ne rakenneuudistuksia koskevan väliaikaisen järjestelyn ulkopuolelle. Siirtymäkauden kiintiöt eivät sitä vastoin voineet korvata peruskiintiöitä, joista oli luovuttu, siten, että asianomaiset yritykset olisivat voineet jatkaa tuotantoa ajanjaksolla, joka vastasi markkinointivuotta, jonka oli nyt vahvistettu kestävän 1 päivästä lokakuuta 30 päivään syyskuuta, vaikka ne olivat luopuneet peruskiintiöstään.

75. Tästä seuraa, että peruskiintiöstään luopunut yritys olisi voinut seuraamuksitta tuottaa siirtymäkauden kiintiönsä verran 15

25 – Todettakoon, että Beneo-Orafti väitti istunnossa, että kyseinen tuotanto ei voinut alkaa päivämäärää 21.11.2006 myöhemmin, koska sikuria ei voitu varastoida pidempään kuin kolmen kuukauden ajan, mikä näyttäisi viittaavan siihen, että kyseinen sikuri oli ollut saatavilla jo jonkin aikaa ennen päivämäärää 30.9.2006.

kuukaudeksi pidennetyn markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden ajan mutta ei 12 viimeisen kuukauden aikana. Näin ollen sen tuotanto olisi vapautettu siirtymäkauden kiintiön osalta rakenneuudistukseen perustuvasta väliaikaisesta maksusta, ja yritys olisi saanut rakenneuudistustukea koko peruskiintiönsä vapautetun määrän osalta, tietenkin sillä edellytyksellä, että se olisi lopettanut lopullisesti ja täydellisesti tuotantonsa tuotettuaan siirtymäkauden kiintiönsä markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana ja purkanut tarvittaessa vastaavat tuotantovälineet.

B *Ajankohta, jona rakenneuudistustukea hakeva yritys tulee sitoumuksiensa velvoittamaksi*

76. Yritys, joka ei sitä vastoin ollut luopunut peruskiintiöstään, saattoi yhdistää nämä kaksi kiintiötä jakaakseen tuotantonsa 15 kuukaudelle. Tällainen yritys ei olisi tietenkään saanut lainkaan rakenneuudistustukea, vaan sen olisi pitänyt suorittaa väliaikainen maksu asetuksen N:o 320/2005 11 artiklan nojalla niistä määristä, jotka se tuotti peruskiintiön perusteella markkinointivuonna 2006/2007 sekä seuraavien markkinointivuosien aikana, mikäli se ei olisi luopunut siitä myöhemmin.

77. Totean kansallisen tuomioistuimen esittämien kysymysten ensimmäisen näkökohdan osalta siis, että yrityksellä, joka sai peruskiintiön ja siirtymäkauden kiintiön markkinointivuodeksi 2006/2007 ja luopui peruskiintiöstään, oli oikeus jatkaa tuotantoa siirtymäkauden kiintiöönsä saakka ennen päivämäärää 30.9.2006, ilman että tällä olisi kyseenalaistettu edellytyksiä, jotka koskevat sen luopumista peruskiintiöstä, ja rakenneuudistustukea tämän luopumisen jälkeen, mutta kaikkea 1.10.2006 alkaen tapahtunutta tuotantoa oli pidettävä peruskiintiöstä luopumisen perusteella annettujen sitoumusten noudattamatta jättämisenä.

78. Viides kysymys koskee lähinnä ajankohtaa, josta lähtien yritys, joka on hakenut rakenneuudistustukea vastikkeeksi sitoumukselleen luopua tuotantokiintiöstään ja purkaa vastaavat tuotantovälineet, tulee tämän sitoumuksen velvoittamaksi.

79. Tässä tapauksessa kysymys nousee esiin asiayhteydessä, jossa on kulunut lähes kuusi kuukautta päivämäärästä 27.7.2006, jolloin Beneo-Orafti jätti hakemuksen, päivämäärään 18.1.2007, jolloin sille ilmoitettiin, että hakemus oli hyväksytty. Mitä toimenpiteitä tällainen yritys voi toteuttaa ja/tai mitä sen pitäisi toteuttaa tällaisen epävarmuuden aikana? Jos se ei näet tuota mitään osuutta kiintiöstään ennen kuin saa lopullisen vastauksen ja tämä vastaus osoittautuu kielteiseksi, sen

on keskitettävä koko markkinointivuoden tuotantonsa lyhyemmälle ajanjaksolle. Jos se sitä vastoin aloittaa osan tuotannostaan ja vastaus on myönteinen, se asettuu alttiiksi seuraamuksille ja/tai maksuille. Ongelmaa hankaloittaa vielä se, että sokerintuotanto riippuu maataloustoiminnasta, jota on suunniteltava vähintään useamman kuukauden jaksoille ja joka riippuu satokausista. [26]

80. Beneo-Oraftin mielestä kyseiset sitoumukset tulevat yritystä velvoittaviksi sillä hetkellä, jona se saa toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta ilmoituksen rakenneuudistustuen myöntämisestä (Beneo-Oraftin osalta siis 18.1.2007). [27] Belgian hallituksen mielestä yrityksen sitoumukset velvoittavat sitä asiaomaisen markkinointivuoden alusta (tässä tapauksessa 1.7.2006) lähtien. [28] Komissio näyttää puolestaan epäröivän näiden kahden päivämäärän välillä mutta huomauttaa myös, että siitä lähtien kun 29.9.2006 annettu tiedonanto julkaistiin, Beneo-Oraftilla oli käytettävissään kaikki tiedot, joita se tarvitsi päätelläkseen, että sen hakemus hyväksyttäisiin. Komissio esitti istunnossa, että sitoutuminen luopumaan kiintiöstä ja sitoutuminen purkamaan vastaavat tuotantovälineet olivat luonteeltaan erilaisia sitoumuksia, joista saattoi tulla velvoittavia eri päivämäärinä.

81. Yhtäältä vaikuttaa siltä, että on hylättävä vaihtoehto, jonka mukaan velvoitteesta tulisi sitova markkinointivuoden 2006/2007 ensimmäisestä päivästä lukien. Toisin kuin Belgian hallitus on esittänyt istunnossa, sitoumusta tuotannon lopettamiseen ja asianomaisten tuotantovälineiden purkamiseen ei voida pitää yksipuolisena sitoumuksena. Lainsäädännön rakenteen perusteella kyseessä on rakenneuudistustuen vastike, jota pidetään ”merkittävänä taloudellisena kannustimena” tuotannosta luopumiseen. [29] Jotta sitoumuksesta olisi voinut tulla velvoittava jo markkinointivuoden alusta (tai rakenneuudistustukea koskevan hakemuksen jättämisestä [30]) lähtien, tuen myöntämisen olisi pitänyt olla varmaa jo hakemuksen jättämisen perusteella, mutta näin ei ollut. On joka tapauksessa todettava, että Belgian hallitus tai komissio ei

26 – On kuitenkin muistettava, että mainittu ongelma tulee lähtökohtaisesti esiin vain markkinointivuoden 2006/2007 osalta (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 58 kohta). Asetuksen N:o 320/2006 5 artiklan 1 kohdassa näet säädetään, että seuraavien markkinointivuosien osalta tuen myöntämisestä päätetään ennen markkinointivuotta *edeltävän* helmikuun loppua.

27 – Ks. asetuksen N:o 968/2006 11 artiklan 1 kohta.

28 – Ks. asetuksen N:o 968/2006 3 artikla. On kuitenkin huomattava, että tämä säännös alkaa sanoilla ”siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka osalta kiintiöstä luovutaan” eikä sanoilla ”sen markkinointivuoden *alusta*, jonka osalta – –”.

29 – Ks. asetuksen N:o 320/2006 johdanto-osan viides perustelukappale.

30 – Joka tapahtui tässä tapauksessa lähes kuukausi markkinointivuoden alkamisen jälkeen. Vaikuttaa täysin mahdottomalta, että yritystä voisi velvoittaa sitoumus sellaisesta päivämäärästä alkaen, jolloin se ei ole edes ehdottanut sitoumuksen antamista.

ole esittänyt mitään pitävää perustelua tukeakseen tätä väitettä.

82. Toisaalta vaikuttaa kiistattomalta, että yrityksen sitoumusten on velvoitettava sitä viimeistään siitä hetkestä, jona se saa virallisen tiedon hakemansa tuen myöntämisestä. Sillä hetkellä kaikki rakenneuudistusta koskevan ”sopimuksen” osatekijät ovat toteutuneet ja ne on vahvistettu kirjallisesti. Tukea ei voida peruuttaa, jos sitoumuksia noudatetaan, ja sitoumuksia on noudatettava sillä uhalla, että tuen takaisin perimisen lisäksi määrätään myös seuraamuksia.

83. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että jos noudatetaan samaa päättelyä, tukea hakenut yritys ei voi katsoa, että sillä olisi oikeus olla (vielä) noudattamatta sitoumuksiaan, jos se kykenee valveutuneena taloudellisena toimijana tietämään, että haettu tuki myönnetään sille. Tässä tapauksessa kyseessä on päivämäärä, jona komissio julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä tiedonantonsa, jossa se ilmoitti jäsenvaltioille (ja samassa yhteydessä asianomaisille yrityksille – Beneo-Oraftin väite, jonka mukaan tiedonanto oli osoitettu vain jäsenvaltiolle, ei ole mielestäni asiaankuuluva, kun kyseessä on julkinen asiakirja) siitä, että käytettävissä olevat rahoitusvarat olivat riittäviä tuen myöntämiseen kaikkien tukikelpoisina pidettävien hakemusten perusteella, eli 29.9.2006. Beneo-Oraftin oikeus saada hakemansa tuki toteutui tästä hetkestä lähtien, koska kaikki asetuksen N:o 320/2006 5 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttyivät, vaikka Belgian viranomaisilta kesti selittämättömistä syistä vielä yli kolme ja puoli kuukautta ennen kuin ne ilmoittivat tästä virallisesti Beneo-Oraftille. Tästä hetkestä siis myös Beneo-Oraftin piti noudattaa sitoumuksia, jotka se oli antanut vastikkeeksi tuen myöntämisestä, sillä uhalla, että se muuten menettäisi etunsa ja sille määrättäisiin seuraamuksia.

84. Ei ole tosin mahdotonta, että Beneo-Orafti olisi voinut vedota Belgian viranomaisen viiveeseen myöntämispäätöksen tiedoksi antamisessa, jos tämä viive olisi herättänyt siinä todellisia epäilyjä päätöksen sisällöstä. Siinä tapauksessa Beneo-Orafti olisi voinut vedota aiheutuneeseen epävarmuuteen ja vaatia vapauttamista ainakin seuraamuksesta, joka määrätään tahallisesta tai vakavasta laiminlyönnistä aiheutuvasta sääntöjen noudattamatta jättämisestä. [31] Asiakirja-aineistossa ei ole kuitenkaan mitään asiakirjaa, jonka perusteella voitaisiin ajatella, että Beneo-Orafti olisi esittänyt tällaisen perustelun, joka ei vaikuta selvästi sellaiselta, joka voisi menestyä, kun otetaan huomioon komission tiedonannon julkaiseminen virallisessa lehdessä, mikä ei ollut voinut jäädä huomaamatta valistuneelta toimijalta.

85. Katson siis nyt käsiteltävässä asiassa esitettyjen kysymysten tämän aspektin osalta, että kiintiöstä luopumista koskeva sitoumus, jonka rakenneuudistustukea

31 – Asetuksen N:o 968/2006 27 artiklan 2 ja 3 kohta.

markkinointivuodeksi 2006/2007 hakenut yritys on antanut, on velvoittanut kyseistä yritystä siitä hetkestä, jona sen piti tavanomaisesti valistuneena toimijana tietää, että sille myönnettäisiin tätä sitoumusta vastaava tuki.

C *Mahdollisuus määrätä päällekkäin takaisin perimisestä, seuraamuksesta ja ylijäämämaksusta*

86. Kun ilmenee, että yritys on tosiasiallisesti tuottanut määriä, joiden se väittää olevan hyväksytyn kiintiön kattamia, vaikka todellisuudessa kyseessä on kiintiö, josta se oli sitoutunut luopumaan, tulee esiin kysymys siitä, mitä taloudellisia seuraamuksia tästä aiheutuu yritykselle. BIRB pyrkii tässä tapauksessa perimään myönnetyn tuen määrän takaisin suhteutettuna tuotettuun määrään, määräämään seuraamuksen annettujen sitoumusten noudattamatta jättämisestä ja perimään maksun tästä määrästä sillä perusteella, että se on ylijäämätuotantoa. Kansallinen tuomioistuin tiedustelee neljännellä (ensimmäinen osa) ja seitsemännellä kysymyksellään, voidaanko nämä kolme toimenpidettä toteuttaa päällekkäin. Se pohtii erityisesti seitsemännessä kysymyksessään, onko tällainen päällekkäisyys ne bis in idem -periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen vastaista.

87. On huomattava, että koska nämä kysymykset on esitetty vain siltä varalta, että kysymyksiin 1–3 ja 6 vastataan kieltävästi, ne perustuvat siihen olettamaan, ettei kyseisellä yrityksellä ollut oikeutta käyttää siirtymäkauden kiintiötään, mikä vastaa tässä tapauksessa näkemystäni näistä kysymyksistä. Kyseessä on siis yritys, joka on luopunut tietystä tuotannon määrästä ja jolle on myönnetty tätä määrää vastaava rakenneuudistustuki mutta joka on tästä huolimatta tuottanut määrän, joka vastaa täysin kyseistä määrää tai osaa siitä.

88. Ensinnäkin on mielestäni kiistattoman perusteltua periä tällaisissa olosuhteissa takaisin tukiosuus, joka vastaa määrää, joka tuotettiin mutta josta oli kuitenkin luovuttu. [32] Tämä tuki on näet vastiketta tuotannosta luopumisesta. Koska tuotantoa on kuitenkin ollut, tuen myöntäminen ei ole enää perusteltua, ja se on perittävä takaisin asetuksen N:o 968/2006 26 artiklan 1 kohdan nojalla.

89. Se, että kyseisen tukiosuuden takaisin perimisen lisäksi määrätään vielä saman asetuksen 27 artiklassa säädetyt seuraamusmaksut, ei vaikuta mielestäni missään tapauksessa ne bis in idem -periaatteen eikä myöskään suhteellisuusperiaatteen tai syrjintäkiellon periaatteen vastaiselta. On muistettava, että kyseessä on taloudellinen seuraamus, joka on normaalitapauksessa suuruudeltaan 10 prosenttia takaisin perittävän tuen määrästä, tai, mikäli kyseessä on tahallinen tai vakavaan laiminlyöntiin perustuva menettely,

32 – Ks. tämän tukiosuuden määrän laskennasta tämän ratkaisuehdotuksen 104 kohta ja sitä seuraavat kohdat, erityisesti 110 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

30 prosenttia tästä määrästä, kun taas silloin, kun kyseessä on ylivoimainen este, seuraamusmaksua ei sovelleta.

90. Ne bis in idem -periaatteen kannalta on selvää, että sellaisen summan takaisin periminen, jota ei olisi pitänyt maksaa (mikä merkitsee pelkkää perusteettoman edun palautusta), on luonteeltaan aivan eri toimenpide kuin seuraamuksen määrääminen. Näiden kahden toimenpiteen samanaikainen toteuttaminen ei siis voi missään tapauksessa olla kyseisen periaatteen vastaista, koska siinä kielletään lähinnä seuraamusten määrääminen samalle henkilölle useamman kuin yhden kerran samasta lainvastaisesta käyttäytymisestä saman oikeushyvän suojelemiseksi. [33] Koska toista seuraamusta ei ole, vetoaminen tähän periaatteeseen on tehotonta.

91. Suhteellisuusperiaatteen kannalta sellaisen seuraamuksen määrääminen, joka vastaa 10:tä prosenttia takaisin perittävästä määrästä, kun kysymys on tavanomaisesta laiminlyönnistä (ja ylivoimaisen esteen tapaukset on jätetty kokonaan seuraamuksen ulkopuolelle), ei vaikuta missään tapauksessa suhteettomalta. Tällaisella seuraamuksella pyritään yhtäältä kannustamaan yrityksiä ottamaan sitoumuksensa vakavasti ja varmistamaan tarkasti, että niiden käyttäytyminen vastaa näitä sitoumuksia. Sillä voidaan myös toisaalta korvata hallintokuluja, joita väistämättä mutta turhaan aiheutuu asiakirjojen tutkimisesta ja perusteettomasti maksettujen summien maksamisesta ja takaisin perimisestä. Myöskään 30 prosentin seuraamus, joka määrätään tahallisesta tai vakavaan laiminlyöntiin perustuvasta toiminnasta, ei vaikuta liialliselta siltä osin kuin kyseessä on seuraamuksen määrääminen tuomittavasta käyttäytymisestä, jolla olisi voitu heikentää merkittävästi rakenneuudistusjärjestelyä ja yhteistä markkinajärjestelyä, koska seuraamuksen olemassaolo suoraan vähentää niiden halukkuutta toimia sääntöjenvastaisesti, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita toimimaan näin. [34] Laiminlyönnin luonnehtiminen vakavaksi tai lieväksi kuuluu tietenkin kussakin yksittäistapauksessa vastuussa olevalle viranomaiselle, ja arviointivirhe saattaisi johtaa suhteettomaan seuraamukseen, mutta kyseessä on seuraamuksen soveltamiseen liittyvä seikka, joka voidaan korjata sellaisen tuomioistuinvalvonnan yhteydessä, jota tässä tapauksessa harjoittaa ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin, [35] eikä asetuksen N:o 968/2006 mukaisen seuraamusjärjestelmän ominaisuus.

92. Todettakoon lopuksi syrjintäkiellon periaatteesta, että ennakkoratkaisupyynnöstä eivät ilmene selvästi syyt, joiden vuoksi kansallinen tuomioistuin on päättänyt esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksen tämän periaatteen mahdollisesta loukkaamisesta. Myöskään Beneo-Orafti ei ole täsmentänyt tätä huomautuksissaan. Kuten Belgian

33 – Ks. yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004 (Kok., s. I-123, 338 kohta).

34 – Seuraamus ei vaikuta itse asiassa edes erityisen raskaalta, koska se on enintään 164,25 euroa (30 % 547,50 eurosta), vaikka kiintiötuotannostakin on suoritettava väliaikainen maksu 126,40 euroa tonnilta asetuksen N:o 320/2006 11 artiklan 2 kohdan nojalla.

35 – On huomattava, että kyseinen tuomioistuin ei kysy tässä tapauksessa, miten Beneo-Oraftin käyttäytymistä olisi luonnehdittava. En siis käsittele tässä ratkaisuehdotuksessa tätä seikkaa, joka kuuluu kansallisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevaan arviointiin.

hallitus huomauttaa, mikään ei näytä viittaavan siihen, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia olisi kohdeltu eri tavalla tai että erilaisia tapauksia olisi kohdeltu samalla tavalla [36] lainsäädännön tasolla tai silloin kun BIRB on konkreettisesti käsitellyt Beneo-Oraftin tilannetta.

93. Vaikka tuen takaisin perimisen, josta säädetään asetuksen N:o 968/2006 artiklassa, ja taloudellisen seuraamuksen määrääminen, josta säädetään kyseisen asetuksen 27 artiklassa, päällekkäisyys ei aiheuta ongelmia unionin oikeuden kannalta, päteekö tämä silloinkin, kun samasta tuotetusta määrästä pyritään lisäksi perimään asetuksen N:o 318/2006 15 artiklassa säädetty ylijäämämaksu, jonka määrä vahvistetaan asetuksen N:o 967/2006 3 artiklan 1 kohdassa?

94. Merkitseekö ensinnäkin mainitun maksun ja asetuksen N:o 968/2006 27 artiklassa säädetyn taloudellisen seuraamuksen päällekkäisyys kaksinkertaisen seuraamuksen määräämistä samasta käyttäytymisestä saman oikeushyvän suojelemiseksi, mikä on sellaisenaan ne bis in idem -periaatteen nojalla kiellettyä?

95. Tältä osin vaikuttaa ensinnäkin siltä, että ylijäämämaksu on todellakin seuraamus. Toisin kuin väliaikainen maksu, joka peritään kiintiön alaisuuteen kuuluvista tuotetuista määristä ja josta säädetään asetuksen N:o 320/2006 11 artiklassa ja jonka nimenomaisena tavoitteena on rakenneuudistustoimenpiteiden rahoittaminen, [37] ylijäämämaksu suoritetaan unionin yleiseen talousarvioon, ja sen tarkoituksena on estää markkinatilannetta uhkaavien ylijäämien kasautuminen, joten se on vahvistettava riittävän korkealle tasolle, jotta se olisi varoittava. [38] Tällaiset ominaisuudet tekevät maksusta seuraamuksen, jolla on tarkoitus rangaista kiintiön ulkopuolisesta tuotannosta, kuten asetuksen N:o 968/2006 27 artiklan mukaisella taloudellisella seuraamuksella rangaistaan rakenneuudistustuen saamiseksi annettujen sitoumusten noudattamatta jättämistä.

96. Kyseessä eivät ole tosin rikosoikeudelliset vaan hallinnolliset seuraamukset. Tällaiset hallinnolliset seuraamukset kuuluvat yleisesti asetuksen N:o 2988/95 [39] ja erityisesti sen 5 artiklan soveltamisalaan, ja asetuksen johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen mukaan siinä otetaan nimenomaan huomioon ne bis in idem -periaate, joka on lisäksi ”oikeuskäytännössä tunnustettu yhteisön oikeuden perusperiaatteeksi”. [40]

36 – Ks. mm. asia C-133/09, Uzonyi, tuomio 30.9.2010 (Kok., s. I-8747, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 – Ks. kyseisen asetuksen johdanto-osan neljäs perustelukappale.

38 – Ks. asetuksen N:o 318/2006 johdanto-osan 18 perustelukappale ja 15 artiklan 2 kohta sekä asetuksen N:o 967/2006 johdanto-osan kolmas perustelukappale.

39 – Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EYVL L 312, s. 1).

40 – Asia C-436/04, Van Esbroeck, tuomio 9.3.2006 (Kok., s. I-2333, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. myös julkisasiamies Sharpstonin asiassa C-467/04, Gasparini ym., antaman ratkaisuehdotuksen 80 ja 81 kohta, tuomio 28.9.2006 (Kok., s. I-9199).

97. Tämä kaksinkertainen seuraamus ei myöskään koske ainoastaan samaa henkilöä vaan myös samaa käyttäytymistä. Vaikka sitä arvioitaisiin kahdella eri tavalla (ensin kiintiöstä luopumista koskevan sitoumuksen noudattamatta jättämisenä ja sen jälkeen ylijäämätuotantona), peruskäyttäytyminen on molemmissa tapauksissa sama eli hyväksyttyyn kiintiöön kuulumattoman määrän tuottaminen. Lisäksi molemmissa tapauksissa suojattava oikeushyvä [41] on uuden lainsäädännön päämäärä eli sokerialan markkinoiden tuotannon rajoittaminen.

98. Päättelen tästä, että asetuksen N:o 318/2006 15 artiklassa säädetyn ylijäämämaksun ja asetuksen N:o 968/2006 27 artiklassa säädetyn taloudellisen seuraamuksen päällekkäisyys on ne bis in idem -periaatteen vastaista.

99. On vielä täsmennettävä, että tämän periaatteen kahdesta osatekijästä eli syyttämistä kahteen kertaan koskevasta kiellosta [42] ja kaksinkertaista seuraamusta koskevasta kiellosta [43] jälkimmäinen on merkityksellinen nyt käsiteltävän asian kannalta. Vaikka näet BIRB on pannut vireille kaksi menettelyä Beneo-Oraftia vastaan, menettelykysymyksistä riippumatta merkityksellistä on kahden seuraamuksen päällekkäisyyttä koskeva unionin oikeudessa määrätty kielto. Kaksinkertaista seuraamusta koskeva kielto, jonka nojalla ensimmäiseksi määrätyn seuraamuksen taso on otettava huomioon, jos samoista teoista voidaan määrätä toinenkin seuraamus, kuuluu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä [44] myös suhteellisuusperiaatteen soveltamisalaan, ja Beneo-Orafti on vedonnut myös siihen.

100. BIRB:n Beneo-Oraftilta asetuksen N:o 968/2006 27 artiklan nojalla vaatima taloudellinen seuraamus on suuruudeltaan 136,33 euroa tuotetulta tonnilta. [45] Ylijäämämaksu on 500 euroa tuotetulta tonnilta. Kaksinkertaista seuraamusta koskeva kielto edellyttää siis siitä, että sovelletaan vain ylijäämämaksua eli näistä kahdesta ankarampaa seuraamusta, jota sovelletaan ensisijaisesti lievempään seuraamukseen nähden.

41 – Huomautettakoon, että unionin tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa C-187/01 ja C-385/01, Gözütok ja Brügge, 11.2.2003 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-1345) lähtien hylännyt rikosoikeudellisissa asioissa vaatimuksen, jonka mukaan suojelun kohteena pitäisi olla sama oikeushyvä, jotta ne bis in idem -periaatetta voitaisiin soveltaa, ja että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on omaksunut saman lähestymistavan asiassa Sergueï Zolotoukhine v. Venäjä 10.2.2009 antamassaan tuomiossa.

42 – Se on ilmaistu täsmällisemmin ilmaisuilla ”nemo debet bis vexari” tai ”bis de eadem re ne sit actio” ja tunnetaan germaanisessa oikeudessa nimellä ”Erledigungsprinzip”, millä käsitteellä korostetaan sitä, että syytteet on lopullisesti käytetty ensimmäisessä päätökseen viedyssä oikeudenkäynnissä.

43 – Se on ilmaistu täsmällisemmin ilmaisulla ”nemo debet bis puniri pro uno delicto” ja tunnetaan germaanisessa oikeudessa nimellä ”Anrechnungsprinzip”, millä käsitteellä viitataan pikemminkin rangaistusten ”hyvittämiseen” eli siihen, että otetaan huomioon lievempi seuraamus, kun määrätään ankarampaa seuraamusta samoista teoista.

44 – Ks. asia 137/85, Maizena, tuomio 18.11.1987 (Kok., s. 4587, 19 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Ks. myös asia C-397/03 P, Archer Daniels Midland ja Archer Daniels Midland Ingredients v. komissio, tuomio 18.5.2006 (Kok., s. I-4429, 37 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

45 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 53 kohdan taulukko. Kyseessä on summa, joka on suuruudeltaan 30 % Beneo-Oraftin saamasta tuesta, joka oli 83 % 547,50 euron kokonaismäärästä tonnilta. Oikein suoritettu laskelma antaisi kuitenkin mielestäni vieläkin pienemmän luvun (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 110 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

101. On vielä selvitettävä, onko ylijäämämaksun taso sellaisenaan suhteellisuusperiaatteen vastainen.

102. Mielestäni näin ei ole. Sokerialan uudistamisen tarkoituksena on määrätä tarkat ja supistetut tuotantokiintiöt, jotta säilytettäisiin markkinoiden tasapaino ja vakaus unionissa ja noudatettaisiin unionin kansainvälisellä tasolla antamia sitoumuksia. Tätä tarkoitusta varten on estettävä kiintiön ulkopuoliset tuotantomäärät, jotka aiheuttaisivat häiriöitä markkinoilla. Maksu (jota, kuten erityisesti komissio korosti istunnossa, ei peritä, jos kyseinen määrä on tarkoitettu tiettyihin käyttötarkoituksiin [46]) vahvistetaan samalle tasolle kuin ulkomailta peräisin olevan sokerin tuontitullit. Tällaisella tasolla luodaan erittäin selvä varoittava vaikutus samalla, kun annetaan tuottajalle mahdollisuus saada maailmanmarkkinahinta, mikä ei vaikuta olevan suhteeton seuraamus varsinkaan silloin, jos otetaan huomioon, että sen todellinen vaikutus on pienempi kuin 500 euroa, sillä se korvaa kiintiötuotannosta perittävän väliaikaisen maksun 126,40 euroa tonnilta. [47] Sillä, onko tuotanto kiintiön ulkopuolista siksi, että tuottaja on ylittänyt kiintiönsä, vai siksi, että tuottajalla ei ole koskaan ollut kiintiötä tai se on luopunut kiintiöstä, ei mielestäni ole merkitystä tässä tarkastelussa.

46 – Ks. asetuksen N:o 318/2006 12–15 artikla ja asetuksen N:o 967/2006 4 artiklan 1 kohta.

47 – Asetuksen N:o 320/2006 11 artiklan 2 kohta.

103. Päättelen siis tästä, että silloin, kun yritys on tuottanut kiintiön ulkopuolisen määrän siksi, ettei se ole noudattanut sitoumustaan luopua kiintiöstään, luopumisen vastikkeeksi myönnetyn rakenneuudistustuen takaisin periminen merkitsee perusteettoman edun palauttamista, jonka päällekkäisyyttä taloudellisen seuraamuksen kanssa ei kielletä millään unionin oikeuden periaatteella. Sitä vastoin kahden kilpailevan seuraamuksen määrääminen samasta tuotannosta on kiellettyä ne bis in idem -periaatteen nojalla, sillä sen mukaan kahdesta seuraamuksesta sovelletaan vain ankarampaa.

D *Perittävän määrän laskeminen*

104. On vielä vastattava kysymykseen, jonka kansallinen tuomioistuin on tuonut esiin neljännen kysymyksensä toisessa osassa. Kyseessä on sen selvittäminen, miten on laskettava perittävä määrä (jota mahdollisesti korotetaan tapauksen mukaan 10 tai 30 %) silloin, jos yritys ei ole noudattanut yhtä tai useampaa sitoumusta, jonka se on antanut saamansa tuen vastikkeeksi. Onko erityisesti silloin, jos asianomainen yritys on tuottanut tietyn määrän, vaikka se on luopunut peruskiintiöstään, tässä laskelmassa otettava huomioon tuotantovälineiden purkamiskustannukset, tappiot, joita koituu peruskiintiöstä luopumisesta, ja/tai se, että siirtymäkauden kiintiö koskee vain markkinointivuotta 2006/2007? Jos näitä

seikkoja ei oteta huomioon, voiko kyseessä olla suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen?

105. Vaikka neljännen kysymyksen ensimmäinen osa, jota olen käsitellyt aikaisemmin, tulee nimenomaisesti esiin siinä tapauksessa, että kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi (siis siinä edellä hyväksymässäni tapauksessa, ettei kyseinen yritys voisi saada siirtymäkauden kiintiötä, jos se on hakenut rakenneuudistustukea), neljännen kysymyksen toisessa osassa näkyy olevan lähtökohtana tilanne, jossa yritys on saanut kyseisen tuen ja käyttänyt siirtymäkauden kiintiönsä.

106. Jos kuitenkin päätellään, kuten olen esittänyt, ettei päivämäärän 1.10.2006 jälkeinen tuotanto voinut kuulua siirtymäkauden kiintiöön, jos asianomainen yritys oli luopunut kokonaan peruskiintiöstään, kuten tässä tapauksessa, tällaisen tuotannon pitäisi näin ollen kuulua jälkimmäisen kiintiön eikä siirtymäkauden kiintiön piiriin.

107. Näin ollen BIRB:n noudattama lähestymistapa, jonka Belgian hallitus on hyväksynyt kirjallisissa huomautuksissaan, vaikuttaa ensi arviolta johdonmukaiselta. Asetuksen N:o 968/2006 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”kyseisen sitoumuksen/kyseisten sitoumusten osalta myönnetty tukiosuus on perittävä takaisin”, jos yritys ei ole noudattanut sitoumustaan tai sitoumuksiaan, joita sillä on esimerkiksi rakenneuudistussuunnitelman perusteella. BIRB on lähinnä katsonut, että perittävä määrä vastasi Beneo-Oraftin jokaiselta tonnilta, josta se oli luopunut, saaman tuen määrää kerrottuna niiden tonnien määrällä, jotka se oli todellisuudessa tuottanut markkinointivuoden 2006/2007 aikana.

108. Beneo-Orafti ilmoittaa kuitenkin, että tuotannosta luopumisen vastikkeeksi myönnettävän tuen määrä eriytetään asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 1 ja 5 kohdan perusteella niiden sitoumusten mukaan, joita on annettu tuotantovälineiden osalta ja jotka liittyvät luopumiseen (purkaminen kokonaan, purkaminen osittain tai pelkkä näiden tuotantovälineiden käyttämättä jättäminen). Jos kyseessä on luopuminen ilman tuotantovälineiden purkamista, tuki on 255,50 euroa tonnilta. Jos kyseessä on luopuminen ja osittainen purkaminen, tätä määrää korotetaan 292 euroa tonnilta, jolloin se on 547,50 euroa tonnilta purkamiskulujen kattamiseksi, ja jos kyseessä on luopuminen ja tuotantovälineiden purkaminen kokonaan, tätä määrää korotetaan vielä 182,50 euroa tonnilta, jolloin kokonaismäärä on 730 euroa tonnilta, missä näkyvät täydellisestä purkamisesta aiheutuvat suuremmat kulut. Tämän päättelyn mukaisesti Beneo-Orafti katsoo, että jos yritys ei noudata sitoumustaan luopua tuotannosta mutta noudattaa purkamisvelvoitettaan, takaisin perittävän määrän pitäisi olla vain 255,50 euroa tonnilta eikä siinä pitäisi ottaa

huomioon tukiosuutta, joka on tarkoitettu korvaukseksi purkamiskuluista.

109. Komissio puolestaan arvioi, että molemmat lähestymistavat ovat sallittuja [48] muiden joukossa mutta että viime kädessä on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävänä määrittää täsmällinen laskentatapa, kunhan se perustuu objektiivisiin perusteisiin eikä ole ristiriidassa minkään unionin yleisen oikeusperiaatteen, erityisesti tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteiden ja suhteellisuusperiaatteen kanssa.

110. Mielestäni Beneo-Oraftin tästä esittämät vastaväitteet ovat asiaankuuluvia. Saadun tuen määrän eriyttäminen tuotantovälineiden osalta annetun sitoumuksen luonteen mukaan osoittaa, että määrä vastaa kiintiön vapauttamista sellaisenaan vain osittain. Asetuksen N:o 968/2006 26 artiklan 1 kohdasta ilmenee selvästi, että takaisin perittävä määrä on ”kyseisen sitoumuksen / kyseisten sitoumusten, ”jota tai joita ei ole noudatettu, osalta[[49]] myönnetty tukiosuus”. Siltä osin kuin noudattamatta jäänyt velvoite koskee ainoastaan tuotantoa eikä tuotantovälineiden purkamista, vaikuttaa siltä, että tuki on jaettava näiden kahden osatekijän välillä. Asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 1 ja 5 kohdasta voidaan päätellä, että mikäli luovutaan tuotannosta siten, että luopumiseen liittyy sitoutuminen purkaa kyseiset tuotantovälineet osittain, luopumisen nojalla myönnetty tukiosuus on 255,50 euroa tonnilta, [50] mitä mahdollisesti korotetaan tapauksen mukaan 10 tai 30 prosenttia. Jos tuotantovälineiden osalta annetut sitoumukset täytetään, näitä sitoumuksia vastaavan tukiosuuden takaisin periminen olisi vastoin suhteellisuusperiaatetta, joka on unionin yleinen oikeusperiaate, minkä lisäksi se on kirjattu ainakin implisiittisesti asetuksen N:o 968/2006 26 artiklan 1 kohtaan.

111. Tällainen lähestymistapa olisi lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista, sillä lähestymistapa merkitsisi sitä, että kohdeltaisiin samalla tavalla kahta toimijoiden ryhmää (toimijoita, jotka eivät ole noudattaneet mitään antamistaan sitoumuksista, ja toimijoita, jotka ovat laiminlyöneet ainoastaan velvollisuutensa olla tuottamatta kyseisen markkinointivuoden aikana), jotka

48 – Vaikka se näyttää unionin tuomioistuimen kysymykseen antamassaan kirjallisessa vastauksessa päätelmiään selittämättä arvioivan, että Beneo-Oraftin esittämä laskelma edellyttäisi, että takaisin perittäisiin 292 euroa tonnilta eikä 255,55 euroa tonnilta.

49 – Vaikka sanat ”conformément à” [suomennos: osalta] saattavat asiayhteydessään vaikuttaa hieman moniselitteiseltä ranskan kielessä, niiden merkitys tulee selvemmin ilmi muissa kieliversiossa, esim. englannin kielellä (”the part of the aid granted *in respect of* the commitment(s) concerned”) tai espanjan kielellä (”la parte de la ayuda concedida *correspondiente al* compromiso o compromisos en cuestión”) (kursivointi tässä).

50 – Summa, jota voitaisiin tarkistaa tässä tapauksessa pienemmäksi, kun otetaan huomioon, että Beneo-Oraftille myönnetään vain 83 % tuen kokonaismäärästä.

eroavat objektiivisesti arvioiden toisistaan. Tämä jopa kannustaisi jättämään kaikki sitoumukset noudattamatta heti, kun yhtä sitoumusta ei ole noudatettu.

112. Tästä seuraa mielestäni, että kun on perittävä rakenneuudistustuki takaisin siksi, että vain osaa kyseisen tuen myöntämisen vastikkeeksi annetuista sitoumuksista ei ole noudatettu, on perittävä takaisin vain tukiosuus, joka vastaa noudattamatta jätettyjä sitoumuksia. Nyt käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa laiminlyönti koskee ainoastaan sitoumusta tuotannosta luopumisesta, kansallisen tuomioistuimen mainitsemilla tuotantovälineiden purkamisesta aiheutuvilla kustannuksilla ei ole laskelmassa merkitystä. Lisäksi tähän voidaan huomauttaa, että myönnetyn tuen määrä on kiinteä, joten se on näistä kustannuksista riippumaton.

113. Komission lähestymistavasta totean, että ei vaikuta siltä, että voitaisiin jättää ainoastaan kansallisten viranomaisten tehtäväksi päättää sellaisten unionin talousarviosta maksettaviin tukiin kuuluvien määrien laskemisesta, jotka on perittävä takaisin tai kannettava unionin oikeuden nojalla ja palautettava sen talousarvioon, erityisesti siksi, että komissio mainitsee vastatessaan kirjallisesti unionin tuomioistuimen kysymykseen ”lukuisten mahdollisten laskukaavojen joukossa” neljä laskelmaa, jotka antavat neljä hyvin erilaista lopputulosta väliltä 8 103 292 euroa ja 59 679 771 euroa, jolloin niiden välinen suhde on 1:7,36. Jo pelkästään se mahdollisuus, että objektiivisesti toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa olevilta tuottajilta voitaisiin vaatia näin erilaisia summia eri jäsenvaltioissa, vaikuttaisi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen räikeältä loukkaukselta.

114. Olen vähemmän vakuuttunut Beneo-Oraftin muista väitteistä, jotka koskevat peruskiintiöstä luopumisesta aiheutuvasta tappiosta ja siitä, että siirtymäkauden kiintiöt ovat yksittäistapaus.

115. Beneo-Orafti vetoaa ensinnäkin siihen, että kiintiö, josta se luopui, koskee tuotantoa paitsi markkinointivuonna 2006/2007, myös kahdeksana seuraavana markkinointivuonna vuoteen 2014/2015 asti.[51] Siten tukiosuus, joka vastaa markkinointivuoteen 2006/2007 liittyvää peruskiintiötä, on vain yhdeksäsosa kokonaismäärästä, ja ainoastaan tämä yhdeksäsosa pitäisi periä takaisin, jos luopumissitoumuksen noudattamatta jättäminen koskee vain tätä yhtä markkinointivuotta. Tällainen päätelmä on mielestäni kuitenkin virheellinen. Tukea ei myönnetä joka vuosi kyseisen markkinointivuoden aikana noudatettujen sitoumusten vastikkeeksi, vaan se myönnetään yhden kerran kertakaikkisena vastikkeena tuotannosta luopumista koskevasta sitoumuksesta (johon liittyy tarvittaessa tuotantovälineiden purkaminen), joka on voimassa jokaisena markkinointivuonna sen vuoden jälkeen, jona se tulee voimaan.[52] Kaikki sitoumuksen vastainen tuotanto johtaa siihen liittyvän tuen takaisinperimiseen. Lisäksi

51 – Ks. asetuksen N:o 318/2006 46 artikla.

52 – Ks. asetuksen N:o 320/2006 3 artiklan 2 kohta.

asetuksen N:o 318/2006 10 artiklasta ilmenee selvästi, ettei ole mitään takeita siitä, että jos markkinointivuodeksi 2006/2007 myönnetystä kiintiöstä ei luovuta, se pysyisi samana seuraavien markkinointivuosien aikana. Sitä on päinvastoin väistämättä pienennettävä markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen.

116. Beneo-Orafti johtaa toiseksi tiettyjä perusteluja siitä, että siirtymäkauden kiintiöt koskevat vain yhtä markkinointivuotta, vaikka peruskiintiöt (jos niistä ei ole luovuttu) koskevat kaikkia markkinointivuosia, joihin asetusta N:o 318/2006 sovelletaan. Nämä perustelut eivät ole mielestäni asiaankuuluvia, koska riidanalainen tuotanto, joka ajoittuu päivämäärän 1.10.2006 jälkeen, ei mielestäni voi kuulua siirtymäkauden kiintiön piiriin.

117. Näin ollen mielestäni silloin, kun rakenneuudistustuki on perittävä takaisin siksi, että ainoastaan osaa kyseisen tuen myöntämiseksi annetuista sitoumuksista on jätetty noudattamatta, on perittävä takaisin vain tukiosuus, joka vastaa noudattamatta jääneitä sitoumuksia.

V Ratkaisuehdotus

118. Edellä esitetyn perusteella esitän, että Tribunal de première instance de Bruxellesin esittämiin kysymyksiin vastattaisiin seuraavasti:

Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006, yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006, sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistukseen liittyvistä siirtymätoimenpiteistä ja asetusten (EY) N:o 1265/2001 ja (EY) N:o 314/2002 muuttamisesta 27.3.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 493/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006

täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kiintiön ulkopuolisen tuotannon osalta sokerialalla 29.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 967/2006 ja yhteisön sokerialan väliaikaista rakenneuudistusjärjestelmää koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 968/2006 sovellettavia säännöksiä on tulkittava siten, että

– yrityksellä, joka sai peruskiintiön ja siirtymäkauden kiintiön markkinointivuodeksi 2006/2007 ja luopui peruskiintiöstään, oli oikeus jatkaa tuotantoa siirtymäkauden kiintiöönsä saakka ennen päivämäärää 30.9.2006, ilman että tällä olisi kyseenalaistettu edellytyksiä, jotka koskevat sen luopumista peruskiintiöstä, ja rakenneuudistustukea tämän luopumisen jälkeen; kaikkea tuotantoa 1.10.2006 alkaen oli kuitenkin pidettävä peruskiintiöstä luopumisen perusteella annettujen sitoumusten noudattamatta jättämisenä

– kiintiöstä luopumista koskeva sitoumus, jonka rakenneuudistustukea markkinointivuodeksi 2006/2007 hakenut yritys on antanut, on velvoittanut kyseistä yritystä siitä hetkestä, jona sen piti tavanomaisesti valistuneena toimijana tietää, että sille myönnettäisiin tätä sitoumusta vastaava tuki

– silloin, kun yritys on tuottanut kiintiön ulkopuolisen määrän siksi, ettei se ole noudattanut sitoumustaan, jonka mukaan se luopuu kiintiöstään, luopumisen vastikkeeksi myönnetyn rakenneuudistustuen takaisin periminen merkitsee perusteettoman edun palauttamista, jonka päällekkäisyyttä taloudellisen seuraamuksen kanssa ei kielletä millään unionin oikeuden periaatteella. Sitä vastoin kahden kilpailevan seuraamuksen määrääminen samasta tuotannosta on kiellettyä ne bis in idem -periaatteen nojalla, sillä sen mukaan kahdesta seuraamuksesta sovelletaan vain ankarampaa

– silloin, kun rakenneuudistustuki on perittävä takaisin siksi, että ainoastaan osaa kyseisen tuen myöntämiseksi annetuista sitoumuksista on jätetty noudattamatta, on perittävä takaisin vain tukiosuus, joka vastaa noudattamatta jääneitä sitoumuksia.